

Overweging 12-04-2015 Beloken Pasen.

n.a.v. 1 Jo., 5,1-5 en Jo. 20, 19-31

Welkom.

Er wordt deze weken vaak een beroep gedaan op ons geloven. Ik zou me kunnen voorstellen dat iemand zou denken: alweer! Spreek nu eens over het gewone dagelijkse leven en wat dat van ons vraagt. Maar dat is het nu juist: het geloven heeft alles te maken met ons dagelijks leven. Het bepaalt nl. onze houding tegenover het leven. Het opent ons voor de wereld om ons heen en wat daar speelt. Het haalt ons uit ons eigen kleine belangenkringetje. Het helpt ons op een reële en volwassen manier in het leven te staan. Wij zien onszelf, zo klein en onbelangrijk als wij zijn: slechts één moment in de lange wereldgeschiedenis, een stipje in het onmetelijke heelal, en toch hoe groot en belangrijk omdat de eeuwige God ons het leven schenkt en ons liefheeft.

Wij leren zien hoezeer wij aan elkaar verwant zijn, en afhankelijk van elkaar voor ons geluk. De beide lezingen van vandaag onderstrepen dat.

Wij gaan nu in de Eucharistie ons geloof vieren, en onze verbondenheid met de hemelse Vader, met Jezus en met elkaar. Ik wens u een fijne viering.

Overweging.

Je hoort wel eens: "ik zou wel graag willen geloven, maar ik vind het heel moeilijk, want ik heb zoveel twijfels." Dat is heel menselijk. Ik durf zelfs zeggen dat zo iemand op weg is naar geloven. In het verlangen zit nl. iets van geloof.

Wij kunnen op zijn tijd allemaal een ongelovige Thomas zijn.

De lezingen van vandaag gaan daar helemaal over. De eerste lezing begint met: "Vrienden, iedereen die gelooft dat Jezus de verlosser is, is een kind van God." Deze zin drukt in het kort uit wat geloven is, nl. een relatie met iemand, met een persoon. Een verbondenheid met iemand die je roept, die je aanspreekt, een tegenover, die je aan kunt kijken, met wie je in gesprek kunt gaan. Dat klinkt gek, want je ziet Jezus niet en je hoort hem niet. Maar in geloof kun je je indenken dat hij bij je is, tegenover je. Dat lijkt een fictie, zelfbedrog, maar voor de gelovige is dat werkelijkheid. En dat geldt ook voor de Vader: je ziet Hem niet, je hoort Hem niet zoals je een mens hoort naast je, maar Hij is bij je. Daarom kun je Hem in geloof aankijken en tegen Hem spreken. En omdat Hij werkelijk naar je luistert zul je op de duur ook merken dat Hij van zich laat horen. Je zult zijn aanwezigheid gaan ervaren.

Geloven is je toevertrouwen aan een levend iemand. Dat is de kern van ons christelijk geloven. Er zijn mensen die zeggen: "Ik geloof wel in iets." Niets kwaads daarover. Maar aan "iets" kun je je niet toevertrouwen, daar ben je niet bij geborgen. Dat is geen persoon. Geloven is evenmin

"ja" zeggen op een pakket zg. geloofswaarheden, op een katechismus. Of je verbinden aan een kerkgenootschap. Die zijn niet onbelangrijk. Die kunnen je

helpen om tot geloof te komen, maar die zijn niet de kern van het geloven. Het slot van de evangeliëlezing van vandaag drukt het ook nog eens duidelijk uit: "In het bijzijn van de leerlingen heeft Jezus nog vele andere tekenen gedaan, welke niet in dit boek zijn opgetekend. Maar deze hier zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt in zijn Naam." Geloven in Jezus is geloven in zijn boodschap, in de Vader die hem aan ons geschonken heeft. Die relatie is heel kostbaar. Relaties met familie en vrienden vragen verzorgd te worden. Zo ook de relatie met Jezus en de hemelse Vader. Die vragen tijd en aandacht. Daarom zijn wij hier bijeen. Als wij ons hart laten spreken kost ons dat weinig moeite. Gods Geest zal spreken in ons.